04/01/2020

Στους νεοφανείς Αγίους αναφέρθηκε ο Μητρ. Βεροίας

/ Ιερές Μονές

Την Πέμπτη 2 Ιανουαρίου το απόγευμα στο καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά στη Βέροια, πραγματοποιήθηκε η ετήσια σύναξη ιερομονάχων, μοναχών και μοναζουσών της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

Στην αρχή ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής καλωσόρισε τους Μοναχούς και τις Μοναχές και κάλεσε τις αδελφότητες της Ιεράς Μονής Αγίων Πάντων Βεργίνης, της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας και της Ιεράς Μονής Αγίας Κυριακής Λουτρού, οι οποίες έψαλλαν επίκαιρους ύμνους.

Στην συνέχεια πατρικούς λόγους και ευχές απηύθυνε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και στην συνέχεια τον λόγο έλαβε ο Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους Αρχιμ. Ελισσαίος, ο οποίος αναφέρθηκε στην ζωή και

στην διδασκαλία των συγχρόνων Αγίων της Εκκλησίας μας και ιδιαιτέρως του Οσίου Ιερωνύμου του Σιμωνοπετρίτου.

Μετά το πέρας των ομιλιών ακολούθησε στο αρχονταρίκι της Ιεράς Μονής η κοπή της Βασιλόπιτας, όπου ο Σεβασμιώτατος για ακόμη μια φορά ευχαρίστησε τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας Αγίου Όρους Αρχιμ. Ελισσαίο για την ανταπόκριση στην πρόσκληση του.

“Καί, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, τά τελευ-ταῖα χρόνια ἔχουμε τή μεγάλη εὐλογία τό Οἰκουμενικό μας Πα-τριαρ-χεῖο νά ἁγιοκατατάσσει καί ἐπί-σημα, μέ Πατριαρχική καί Συνο-δική Πράξη, νέους ἁγίους, μο-ναχούς, ἀσκητές καί ἱερομονά-χους πού ἔζησαν στίς ἡμέρες μας, πού τούς γνωρίσαμε, πού πήραμε τήν εὐχή τους, πού συνομιλήσαμε μέ ἀνθρώπους πού τούς γνώρισαν καί εἶχαν συνδεθεῖ μαζί τους πνευ-ματικά. Εἶναι οἱ ἅγιοι Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης, Πορφύριος ὁ Καυσο-καλυβίτης, ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος τῆς Πάτμου καί ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἐν Εὐβοίᾳ, πού ἀνακηρύχθηκαν τά προηγούμενα χρόνια ἅγιοι. Καί μαζί μέ αὐτούς καί ἐκεῖνοι πού πρόσφατα ἀνεγράφησαν, ὁ ἅγιος Ἱερώνυμος ὁ Σιμωνο-πετρί-της καί ὁ ἅγιος Σωφρόνιος τοῦ Ἔσ-σεξ, ἀλλά καί αὐτοί πού ἀναμέ-νεται νά ἀναγραφοῦν, ὁ Γέρων Ἰω-σήφ ὁ Ἡσυχαστής, ὁ Γέρων Δα-νιήλ Κατουνακιώτης καί ὁ Γέρων Ἐφραίμ Κατουνακιώτης, καί ἄλ-λοι μελλοντικά. Δέν εἶναι ἀσφαλῶς συμπτωμα-τι-κό ὅτι οἱ νέοι αὐτοί ἅγιοι προ-έρ-χονται ἀπό τόν πνευματικό χῶρο τοῦ μοναχισμοῦ. Συμβαίνει, διότι στήν πνευματική παλαίστρα τῶν μονῶν καί τῶν σπηλαίων ὅπου ἀγωνίσθηκαν, οἱ ἀγῶνες εἶναι καί ὀφείλουν νά εἶναι ἐντατικότεροι, ἀλλά καί οἱ ἐπιδόσεις εἶναι περισ-σότερο ἐμφανεῖς, **τόνισε, στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.**

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

Ὁ νέος χρόνος στόν ὁποῖο εἰσήλ-θαμε ἀπό χθές μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ εἶναι χωρίς καμία ἀμφιβολία μία μεγάλη δωρεά καί εὐλογία τοῦ Θεοῦ πρός ὅλους τούς ἀνθρώπους. Ἰδιαιτέρως ὅμως γιά ἐμᾶς, οἱ ὁποῖοι μέ τή μοναχική μας κουρά τοῦ ἔχουμε ἀφιερώσει ὄχι μόνο τή ζωή μας ἀλλά καί τήν ὕπαρξή μας, εἶναι μία ἀκόμη μεγαλύτερη δω-ρεά καί εὐλογία, καθώς ὁ νέος χρό-νος ἄρχισε χθές μέ τή μνήμη τοῦ μεγάλου Πατρός τῆς Ἐκκλη-σίας μας, τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἀρ-χιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καπ-πα-δοκίας, τοῦ οὐρανοφάντορος καί μεγάλου, τοῦ καθηγητοῦ τῶν μοναζόντων, καί συνεχίζεται σή-μερα μέ μία ἄλλη μεγάλη ἀσκη-τική μορφή,

τόν ἅγιο Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ.

Δύο ἅγιοι τόσο δια-φορετικοί, ἄν κρίνει κανείς ἀπό τά ἐξωτερικά στοιχεῖα τῆς προσωπικότητος καί τῆς ζωῆς τους, τῶν ὁποίων ὅμως «αἱ ὁδοί ὁμοίως φωτί λάμπουσιν, προπορεύονται καί φωτίζουσιν» καί ἐμᾶς, καί κυρίως μᾶς προσ-φέρουν τή βεβαιότητα ὅτι ἡ μονα-χική ζωή εἶναι ἐφικτή καί ὁδηγεῖ τόν μοναχό στόν σκοπό τῆς ζωῆς του, ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ἐποχή ἤ τίς συνθῆκες μέσα στίς ὁποῖες ζεῖ, ὑπό μία καί μόνο προϋπόθεση: νά ἐφαρμόζει τόν λόγο τοῦ Κυρίου πού λέγει ὅτι «ἡ βασιλεία τοῦ Θε-οῦ βιάζεται καί οἱ βιασταί ἁρπά-ζου-σιν αὐτήν».

Καί εἶναι γνωστό σέ ὅλους μας τί σημαίνει ὁ λόγος τοῦ Κυρίου καί ποιοί εἶναι βιασταί. Εἶναι οἱ ἀλη-θινοί μοναχοί, γιατί, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, «μο-ναχός ἐστιν βία φύσεως διηνε-κής». Δηλαδή, δέν εἶναι μοναχός ἐκεῖνος πού ἀρκεῖται στίς τυπικές μοναχικές ὑποχρεώσεις του, ἐκεῖ-νος ὁ ὁποῖος ἐπαναπαύεται σέ ὅσα κάνει καί ἀφήνει τόν ἑαυτό του χα-λαρό καί ἄνετο νά ἀσχοληθεῖ μέ ἄλλα, μερικές φορές καί ἀλλότρια, ἐπιτηδεύματα. Εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖ-ος πάντοτε πιέζει τόν ἑαυτό του, πάντοτε βεβαίως στό πλαίσιο τῆς ὑπακοῆς πρός τόν Γέροντά του, νά κάνει κάτι περισσότερο, νά κάνει καί αὐτό πού τόν δυσκο-λεύει, πού τόν δυσαρεστεῖ, πού τόν κάνει ἴσως νά δυσανασχετεῖ, γιατί μόνο μέσα ἀπό αὐτή τήν πίεση τοῦ ἑαυτοῦ μας ἐπιτυγχά-νεται ἡ πνευματική πρόοδος καί ἔρχεται ἡ θεία χάρη ἡ ὁποία μᾶς ἐνισχύει γιά νά συνεχίσουμε νά βιά-ζουμε τόν ἑαυτό μας μέχρι νά «ἁρπάξουμε», κατά τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ τή βασιλεία του.

Ἐάν ἐμεῖς δέν πιέζουμε ὄχι μόνο τόν ἑαυτό μας ἀλλά καί τόν Θεό, ὅπως κάνουν τά μικρά παιδιά, ὅταν θέλουν νά ἐπιτύχουν κάτι ἀπό τόν πατέρα τους, δέν θά ἐπι-τύχουμε αὐτό τό ὁποῖο εἶναι ὁ σκο-πός τῆς ζωῆς μας, αὐτό γιά τό ὁποῖο ἐγκαταλείψαμε τόν κόσμο καί τά τοῦ κόσμου καί ἐνδυθήκαμε τό μοναχικό ράσο.

Βιαστές μέ τόν δικό τους τρόπο ὁ καθένας ἦταν καί οἱ δύο ἅγιοι τούς ὁποίους προανέφερα, ὁ πα-νε-πιστήμων καί δραστήριος ἀρχιεπί-σκο-πος Καισαρείας Μέγας Βασί-λει-ος, καί ὁ ἁπλός καί ταπεινός ἀσκητής ἅγιος Σεραφείμ τοῦ Σά-ρωφ, καί μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς τους καί τοῦ ἀγῶνος τους, ἄν καί ἔζησαν σέ διαφορετική ἐπο-χή ἀπό τή δική μας, ἀποτελοῦν ὑπο-δείγματα καί τῆς δικῆς μας ζωῆς. Ἀσφαλῶς καί δέν εἶναι τά μοναδικά, διότι ἡ Ἐκκλησία μας δέν ἔπαυσε ποτέ νά ἀναδεικνύει μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἁγίους. Καί, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, τά τελευ-ταῖα χρόνια ἔχουμε τή μεγάλη εὐλογία τό Οἰκουμενικό μας Πα-τριαρ-χεῖο νά ἁγιοκατατάσσει καί ἐπί-σημα, μέ Πατριαρχική καί Συνο-δική Πράξη, νέους ἁγίους, μο-ναχούς, ἀσκητές καί ἱερομονά-χους πού ἔζησαν στίς ἡμέρες μας, πού τούς γνωρίσαμε, πού πήραμε τήν εὐχή τους, πού συνομιλήσαμε μέ ἀνθρώπους πού τούς γνώρισαν καί εἶχαν συνδεθεῖ μαζί τους πνευ-ματικά. Εἶναι οἱ ἅγιοι Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης, Πορφύριος ὁ Καυσο-καλυβίτης, ὁ ἅγιος Ἀμφιλόχιος τῆς Πάτμου καί ὁ

ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἐν Εὐβοίᾳ, πού ἀνακηρύχθηκαν τά προηγούμενα χρόνια ἅγιοι.

Καί μαζί μέ αὐτούς καί ἐκεῖνοι πού πρόσφατα ἀνεγράφησαν, ὁ ἅγιος Ἱερώνυμος ὁ Σιμωνο-πετρί-της καί ὁ ἅγιος Σωφρόνιος τοῦ Ἔσ-σεξ, ἀλλά καί αὐτοί πού ἀναμέ-νεται νά ἀναγραφοῦν, ὁ Γέρων Ἰω-σήφ ὁ Ἡσυχαστής, ὁ Γέρων Δα-νιήλ Κατουνακιώτης καί ὁ Γέρων Ἐφραίμ Κατουνακιώτης, καί ἄλ-λοι μελλοντικά.

Δέν εἶναι ἀσφαλῶς συμπτωμα-τι-κό ὅτι οἱ νέοι αὐτοί ἅγιοι προ-έρ-χονται ἀπό τόν πνευματικό χῶρο τοῦ μοναχισμοῦ. Συμβαίνει, διότι στήν πνευματική παλαίστρα τῶν μονῶν καί τῶν σπηλαίων ὅπου ἀγωνίσθηκαν, οἱ ἀγῶνες εἶναι καί ὀφείλουν νά εἶναι ἐντατικότεροι, ἀλλά καί οἱ ἐπιδόσεις εἶναι περισ-σότερο ἐμφανεῖς.

Συμβαίνει ὅμως ἴσως καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο: γιατί μέ τή δική τους ἁγιότητα ὁ Θεός θέλει νά πα-ρακινήσει καί ἐμᾶς τούς μονα-χούς, οἱ ὁποῖοι ἀγωνιζόμεθα ἀκό-μη στή στρατευομένη Ἐκκλησία, νά μιμούμεθα τόν δικό τους ζῆλο καί τή δική τους προσπάθεια. Νά διδαχθοῦμε ἀπό τή δική τους σκλη-ρή καί ἀπαράκλητη ἀσκητική ζωή, ὄχι γιά νά ἐπιστρέψουμε στίς ἴδιες συνθῆκες, ἀλλά γιά νά μήν ἐπαναπαυόμεθα στίς ἀνέσεις τῶν συγχρόνων μονῶν μας καί νά προ-σπαθοῦμε νά μετατρέπουμε τή σωματική βία, μέ τήν ὁποία ζοῦ-σαν ἐκεῖνοι ἐξαιτίας τῶν δυσκό-λων συνθηκῶν, σέ πνευματική, ἔτσι ὥστε νά τούς ὁμοιάσουμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πρε-σβεῖες τους, ἐάν ὄχι στό ἀποτέ-λεσμα, τοὐλάχιστον στήν προσπά-θεια, ὥστε νά μήν κατακριθοῦμε μα-ζί μέ τόν ὀκνηρό δοῦλο ὁ ὁποῖ-ος δέν καλλιέργησε τά τάλαντο τοῦ Κυρίου του. Καί γιά μᾶς τά-λαντο δέν εἶναι μόνο τό μοναχικό σχῆμα ἀλλά καί ἡ ζωή τῶν ἁγίων καί ἰδιαιτέρως τῶν συγχρόνων.

Ὁ νέος χρόνος πού ἄρχισε πρίν ἀπό δύο ἡμέρες δίδει σέ ὅλους μας τήν εὐκαιρία νά κάνουμε μία νέα ἀρχή. Νά ἀνανεώσουμε τόν ζῆλο μας γιά ἀγώνα καί προσπάθεια, ἐνισχυόμενοι καί ἀπό τή δύναμη πού μᾶς δίδει ἡ συνάθροιση ὅλων τῶν μοναχῶν καί μοναζουσῶν τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, τόσων ἀδελφῶν, ἐπί τό αὐτό, πού ἀγω-νίζονται γιά τόν ἴδιο σκοπό, στήν καθιερωμένη ἀπό ἐτῶν μοναχική σύναξη τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου ἔτους μέ τήν εὐκαιρία τῆς κοπῆς τῆς Ἁγιο-βασιλόπιτας, ἀλλά καί ἀπό ὅσα ψυχωφελῆ καί πνευματικά θά ἔχουμε τή χαρά νά ἀκούσουμε στή συνέχεια ἀπό τόν ἀγαπητό καί σεβαστό Ἅγιο Καθη-γού-μενο τῆς Μονῆς Σίμωνος Πέτρας π. Ἐλισσαῖο, ὁ ὁποῖος εἶχε τήν κα-λω-σύνη, παρά τόν φόρτο τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, τῶν ἐξομολογήσεων καί τῆς διακονίας τῆς Μονῆς, νά ἀνταποκριθεῖ στήν τα-πει-νή πρόσκλησή μου καί νά ἔρθει γιά νά μᾶς μιλήσει ἀπό τή δική του προσωπική ἐμπειρία γιά τούς νέους ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας.

Τόν εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας γιά τόν κόπο καί τήν ἀγάπη του, ὅπως εὐχαριστῶ καί ὅλους ἐσᾶς, ἀγαπητοί μου, πού ἤρ-θατε σήμερα στή πρώτη μονα-χική σύναξη τοῦ νέου ἔτους καί εὔχο-μαι ταπεινά καί πατρικά ἡ χάρη καί εὐλο-γία τοῦ Θεοῦ νά εἶναι

πλού-σια στίς Ἱερές Μονές μας καί στόν κάθε ἕνα ἀπό σᾶς ξεχωριστά καί νά ἐνισχύει τόν ἀγώνα καί τήν προσπάθειά σας μέ τίς εὐχές καί τίς εὐλογίες καί τοῦ ἁγίου Βασιλείου καί τοῦ ἁγίου Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ, ἀλλά καί τῶν νέων ἁγίων μας.